

ת"פ 17184/03 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית משפט השלום בכפר סבא	
ת"פ 15-03-17184 מדינת ישראל נ' פלוני	
בפני כבוד השופטת מריב גrynberg	
בעניין: מדינת ישראל	
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד מוטי חבה
	נ ג ד
	פלוני
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד זאב אלוני

זכור דין

(1) הנאשם הורשע, על יסוד הודהתו, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של ניסיון לתקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382(א) וסעיף 25 ועבירות אiomים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

.2. כמפורט בכתב האישום המתוקן בתיק DNA, בתאריך 3.1.15, סמוך לשעה 00:02, הגיע הנאשם לחדר המיון בבית החולים "מאר" וביקש מהאחות גב' מנסור שתיגש אליו, זו הסבירה לו שתיגש אליו לאחר שתתפנה מטיפול במטופלים אחרים. הנאשם החל לצעק על האחות וקיים אותה ובתגובהה הדעיקה כח אבטחה למקום. בתגובהה לכך, איים עליה הנאשם באומרו "אני אראה לך מה זה, מי את בכלל, אני עם הרגל השבורה שלי אשbor לך את הראש, אוריד לך את המכנסיים, איזין אותך את אמא שלך ואת כל המשפחה שלך". לאחר מכן, ביקש להתנצל בפניו ומשאמרה לו שעדיף שלא ישוחחו, גידף אותה. בהמשך הופנה הנאשם לצילום רנטגן וכשניגש אליו ד"ר תמר לטפל בו, החל לצעק עלייו ולהתנהל באופן מאים, עד שהרופא עזב את המקום מחשש של פגיעה בו. כשהודעה לו החלטת הרופא המשיך הנאשם לצעק, ניסה להכנס בכח לחדר הרופא וניסה לתקוף את אחראי משמרות האבטחה בכך ששפרק עלייו כוס מים והעיף חפצים שונים בסמוך לו. בהמשך אף איים עליו באומרו לו "אני יודע שקוראים לך גדיון, אל תדאג אני איזין אותך כשאני אפגוש אותך, אני יודע שאתה גור בכפר סבא".

.3. עוד הסכימו הצדדים, כי הנאשם יופנה לשירות המבחן לצורך עיריתת תסקירות, כשתירתת המאשימה, בכפוף למסקירה חיובי, להמנע מעתירה למסר בפועל וכן לקנס שימושותי ופיזי המתלונים. ההגנה ביקשה לבדוק ביטול הרשות הנאשם.

מסקיר שירות מבתן

.4. בעניינו של הנאשם התקבלו ארבעה מסקירים. כעולה מהמסקיר הראשון (נושא תאריך 19.6.16), הנאשם בן 30, מצוי בקשר זוגי. מצבו הבריאותי של הנאשם לקוי ומורכב מאז הארווע בו נחבל בירושלים,

סובל מכאבים פיזיים וכן מטופל תרופתית פסיכיאטרית. לנាមן קורות חיים מורכבים ביותר, על אף זאת שירת שירות צבאי מלא ובעד תקופה ארוכה בתפקידים שונים בעיריית כפר-סבא. כוּם לומד לימודי קרייניגולוגיה. באשר לרקע לביצוע המעשים, הסביר שסבל אז מכאבים פיזיים קשים, היה נתון בהשפעת משקאות משכרים ועל כן פעל באופן שאינו מתאים לו. הנាមן נטל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה ואמפתיה למחלוננים. עוד ביקש ליטול חלק בהליך גפ"ן שבסתומו של דבר לא יצא בפועל שלא בעטיו. שירות המבחן, המליץ, נוכח עברו הנקי, פגעה אפשרית בדיםיו העצמי ובמאਮץיו לננהל אורח חיים יציב, לשיקול ביטול הרשותו בדיין.

5. בהמשך, על רקע נכונותו להשתלב בהליך גפ"ן נדחה הדיוון בתיק מעט לעת, והתקבלו תסקירים נוספים. בתסקיר מיום 22.11.16, עולה ששולב בקבוצה טיפולית "יעודית אלא שאז הדרדר מצבו הנפשי והנאם החל במקבב ובטיפול רפואי בבית חולים "שלוותה". ככל הנראה, על רקע מצבו הנפשי הפסיק הנាមן לשתף פעולה עם שירות המבחן, אך לאחר שמצוותו השתרפֶר גילה מוטיבציה להמשך טיפול (תסקיר מיום 27.2.17). בתסקיר המשכם מיום 23.5.17 עולה כי מצבו הנפשי התיעצֶב, הנាមן מגלה מודעות והבנה ביחס למצבו וקשהיו ועל כן שב שירות המבחן על המלצהו להעמיד הנាមן בפיקוחם לצד ביטול הרשותו, בין היתר כדי להימנע מפגיעה אפשרית בעיסוקתו בתחום לימודיו.

טעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה, עו"ד שושן, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשיו של הנាមן והדגישה, כי מדובר באירוע מתמשך הכולל אלימות מילולית ופיוזית כלפי הוצאות הרפואי בחדר המיוון. המאשימה מתנגדת לביטול הרשות הנាមן נוכח טיב מעשיו ומשלא הוצג, לשיטתה, בסיס להוכחת פגעה ממשית בעtidו. עם זאת, הביעה עמדה עונשית מתונה, בין היתר על יסוד נסיבותו החיוויות, ווותרת לענישה צופה פנוי עדין, קנס ופיזוי.

7. ב"כ הנាមן, עו"ד אלוני, עשה ככל שיכל בטיעונו, למען מרשו. כך עמד על נסיבותו הקשות כמפורט בתסקירים ועל הצלחתו במישור התעסוקתי ולימודי הקרייניגולוגיה. באשר לאירוע נשוא כתוב האישום, לא הקהה מחומרתו אך ביקש ליתן משקל לכך שהנאם היה נתון בכאבים עזים ופציעתו באירוע זה היפה אותו נכה (מסמכים רפואיים - נ/1). ב"כ הנាមן הדגיש את לקיחת האחריות והבעת החרצה של הנាមן (מכتب התנצלות מטעם הנាមן-נ/2). עוד ביקש לאמץ המלצה שירות המבחן מאחר שהרשותו עלולה לפגוע בקבלתו לעובדה בשירות הציבורי וסיכון שיקומו גבוהים.

הנאם בדברו الآخرן

8. הנាមן בדברו الآخرן הביע צער عمוק על מעשיו. בדבריו, סיפר על ידותו הקשה, על מצבו הרפואי ועל הבושה שחש עקב מעשיו.

9. המחלוקת בין הצדדים בתיק זה צרה ונסובה בעיקר על שאלת הרשותה הנאשם אם לאו. המאשינה, הגם שמגנה מעשי הנאשם, עותרת לעונש צופה פנוי עתיד בלבד ואילו ב"כ הנאשם, סבור, נוכח נסיבותיו המייחדות של הנאשם והסיכון לפגיעה בעתידו, שיש לבטל הרשותו.

בחינת עתירת ההגנה לביטול הרשותה הנאשם

10. כלל נקוט בידינו הוא כי משאכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדיון, והימנעות מהרשותה מהוועה חריג לכלל זה. חurf הכלל האמור, בית המשפט העליון קבע בשורה של פסקין דין כי בנסיבות יוצאות דופן בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן הרשותה לבין חומרתה של העבירה, ינקוט בית המשפט בחלופה של הטלת ענישה ללא הרשותה. קביעה זו מבוססת על הכרת המשפט במורכבות החיים האנושיים, בהם עשויים להיווצר מצבים אשר אינם מתאימים להחלה הכלל המחייב הרשותה פלילת בעקבות הוכחת האשמה. מצבים חריגים ויזואים דופן, בהם עצמת פגיעהה של הרשותה בפלילים בנאשם האינדיבידואלי גוברת על שיקול האינטרס הציבורי - חברתי כלכלי, ומאפשרים להימנע מהרשותה הנאשם בדיון. (ראה ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.07), ע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3) 685).

1. בע"פ 96/96 כתוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "הלכת כתוב") נקבע, כי הימנעות מהרשותה אפשרית בהצטבר שני תנאים, **האחד** - על הרשותה להוות פגעה חמורה בשיקום הנאשם. **השני** - סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקorra המסתויים על הרשותה, בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (הלכת כתוב, בפסקה 7 לפסק דיןה של הש' דורנר).

2. בפסקה מאוחרת יותר הדגיש בית המשפט העליון כי מדובר בחרג מוצמצם שייעשה בו שימוש "**רק במקרים חריגים ויזואים דופן שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשותה לבין חומרת העבירה**" (ראו בע"פ 14/3589 לוזון נ' מדינת ישראל, מיום 10.6.14). ההימנעות מן הרשותה הופכת לקשה וחירגה יותר ככל שהעבירה חמורה יותר, שכן ניצבת בפנינו השאלה האם יש בשיקולים האישיים של הנאשם כדי לגבור על האינטרסים הציבוריים, ובין היתר על הצורך בהרעתה היחיד והרבבים.

3. עוד נקבע כי על הנאשם מוטלת החובה להציג על קר שהרשותו תביא לפגיעה קשה וקונקרטיבית בסיכון שיקומו ולתמוך טענותיו בתשתייה ראייתית מתאימה (בע"פ 12/8627 הנسب נ' מדינת ישראל (31.12.12); בע"פ 14/2180 שמוali נ' מדינת ישראל (26.04.14); בע"פ 14/7224 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.14)).

ນבחן תחילה את התנאי הראשון של הלכת כתוב- פגיעה הרשותה בסיכון שיקומו של הנאשם

11. הנאשם שלפני, בחור צער ונודר עבר פלילי. קורותיו מלמדים על יולדות קשה בצל התמודדות עם תא משפחתי מורכב ומצוקה נפשית. על אף זאת, הצליח הנאשם לכוון את דרכו לטוב, שירות בצבא ועבד במשך שנים בתפקידים שונים בעיריית כפר סבא. התרשםתי מדבריו הכנים בבית המשפט, כמו גם מהמפורט בתסקרי שירות המבחן, כי אכן מעשיו במהלך האירוע דנא אינם מאפיינים את דרך התנהלותו ואין מדובר

בנאשם בעל דפוסי התנהגות אלימים.

12. ב"כ הנאשם עמד בטיעונו על הפגיעה הקשה שתגרם לדימוי העצמי של הנאשם ולעתידו התעסוקתי ככל שהרשעתו תוותר על כנה. הנאשם לומד לימודי קריינטולוגיה ו邏輯, בסיום, להשתלב במרחב הציבורי וועליה חשש, לשיטת ההגנה, שהרשעתו תשמש לו כחסמ ומכתול.

13. הגם שלא הוצאה לפניהם תשתיית ראייתית המבוססת 'פגיעה קשה וקונקרטית בסיכון' שיקומו של הנאשם כדרישת הפסיקה (ראו [רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל, 10.11.14; רע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל, 26.4.14](#)), אני מוצאת את המקירה שלפני גבולי וברוח ההלכה הפסוקה הנוטה לעיתים לגמישות בבחינת תנאי זה, לו הייתה עומדת דרישת זו בלבד, יכול שהייתי נעתרת לבקשת ההגנה ומורה על ביטול הרשעת הנאשם.

בחינת התנאי השני של הילכת כתוב - נסיבות המעשה וטיב העבירה

14. נסיבות מעשי עומדות לנאשם לרועץ. מדובר בנסיבות חמורות שפגעו פגעה חמורה בשלום ובתחום של הזכות הרפואי ובהגנה על מוסדות ציבור ותפקידם התקין של עובדי ציבור. מדובר ברגע מסוים הכוללים גידופים ואוומיים כלפי האחות בחדר מיון, התנהלות מאיתמת כלפי הרופא המתפל וניסיון תקיפת אחדאי האבטחה. "חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם מצב דברים בו יחש רופא כי הוא מאויים על ידי מטופל או על ידי בני משפחתו בקבלו החלטות מקצועיות המסורות לשיקול דעתו" (ראו [רע"פ 6123/05 דורון חטוכה נ' מדינת ישראל](#), מיום 15.12.21).

15. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על כך שיש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי ופוגע בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם "כל פגעה כזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לדודע אלימות מסווג זה בנסיבות אפשרית...על כן בתם המשפט מחזיבים להכבד את ידם ולתת עונשים מرتיעים" (ראו [רע"פ 5579/10 קרייה נ' מדינת ישראל](#), 10.8.20).

16. יכול,قطעת ב"כ הנאשם, כי כמו מטופלים אחרים המגיעים לחדרי המיון בבתי החולים דואבים וכואבים, פעיל גם הנאשם בעודה מתישר מכאים, באלימות, כלפי הוצאות המטופל. אין לראות בנסיבות אלו שיקול לקולא. אולם, רב תקיפות הוצאות המטופלים מתרחשות בסביבה המאופיינת במתה ובסערת רגשות, אלא שחוර המיון מעצםطبعו לחוץ הוא ורוחש פעילות, והוצאות הרפואי איננו יכול לשמש شك חבותות לפורען הסכויליהם וכאים של מטופליו. "רופאים בכלל, ושל בתים חולים בפרט, נתונים בלחש תמיד של חולים הפוקדים אותם כמעשה יומ-יום. עקב לכך הם נדרשים לקבל החלטות, לעיתים גורליות, תוך העדפת עניינו של חולה אחד על עניינו של חולה אחר, עקב חומרת המחלת ודחיפות הטיפול. מערכת

אכיפת החוק צריכה להבטיח כי רופאים אלה יוכלו לגבש את החלטותיהם ללא מORA, ועל כן יש להגיב בעניינים של אלה המבקשים לאכוף על רופאים את רצונם בכח הזרוע, ביד קשה". (ראו ע"פ אריל שמילוב נ' מדינת ישראל, 2172/09, 18.11.09).

17. מידה של תופעת האלים הולכת וגוברת כלפי צוותים רפואיים חייבה אף את המחוקק לתגובה עונשית הולמת וכן לפני מס' 382 לchap' העונשי הדן בתקיפת עובד ציבור (תיקון מס' 105, תש"ע-2010), סעיף ספציפי שענינו תקיפת עובד חרום (רופא, מתמחה, אח, מילך, חובש או כל נשא תפקיד אחר בחדר מין), ולפיו כל התוקף עובד חרום במהלך טיפול, דינו לעונש חמור של עד מאסר בן חמיש שנים (סעיף 382א(ג) לחוק).

18. בבוא בית המשפט לשקלול האם להימנע מהרשעה, על בית המשפט לאזן בין האינטרס הציבורי לבין נסיבותיו הפרטניות של הנאשם. "בסיומו של יום"- קובעת ההחלטה "ニיצבת השאלה בכל עצמותה- האם, בנסיבות המיחדות של העניין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטי השונים, גובר על השיקול **הציבורי-מערכת הכללי**, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלות הנורמה החברתית הכללית את אי הרשותו בדין" (ע"פ אלון לאופר נ' מדינת ישראל, 31.12.07).

19. בעניינו, ולאחר שבחנתי כלל השיקולים, התשובה לשאלת הינה, לצערי, אינה חיובית. נסיבותו של הנאשם, מצבו הרפואי בעת האירוע, כמו גם הבעת החרצה ורצוונו בכך להתנצל על מעשיו, כל אלו שיקולים בעלי משקל אלא שמלומ ניצבים אינטראיסים ציבורים מן המעלה הראשונה, ובראשם צורך שעה בהرتעת הרבים מפני תקיפת צוות רפואי וחומרת מעשי הנאשם כלפיו של כל רצונם כוונתי היה לסייע לו בהפגת מכאובי. נסיבותו האישיות של הנאשם בסוגות אל מול האינטרס המרכזי של הגנה ועמידה על המשמר נגנד כל סיכון שלו ובריאותו של רופא או מטפל המלא תפקידו במסירות ובמקצועיות.

20. במצב דברים זה, לא מצאת שעניינו של הנאשם נופל בגין המקרים החורגים המאפשרים ביטול הרשותו ואני דוחה עתירת ההגנה.

21. טווח הענישה בעבירות כנגד רפואיים ועובד ציבור רחב ונע בין מאסר על תנאי ועד שנות מאסר בפועל. אציג לדוגמא את עפ"ג 12-10-44005 **בוחבוט נ' מדינת ישראל**, שם הורשע הנאשם בתקיפת רפואי במקצת אגרוף ונדון ל-9 חודשים מאסר; ע"פ (ת"א) 70073/07 **צחקוב נ' מדינת ישראל**- הנאשם שטרר לרופא שטיפל באביו נדון לשלושה חודשים מאסר וערעורו נדחה.

22. בעניינו, הציגה המאשימה עדמה הגונה לפיה עותרת לענישה צופה פני עתיד בלבד. אני סבורה שעדמת המאשימה משללת נוכנה את כלל האינטרסים הציבוריים ועל כן, לאחר שבדקתי כלל השיקולים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מהיום עבירת אלימות כלפי עובדי ציבור.

ב. קנס בסך 1000 ₪ או 7 ימי מאסר שישולם עד ליום 10.9.17.

ג. פיצוי בסך 500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים - עד תביעה 4-1. הפיצוי הופקד ויועבר על ידי מזכירות ביהם"ש בהתאם לפרטים שיםסרו על ידי המاشימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בלוד תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג تموز תשע"ז, 17 יולי 2017, במעמד הצדדים.